

Smelo v letu '81

(Nadaljevanje s 5. strani)

tirana birokracija z zapletenimi postopki za pridobivanje ustreznih dovoljenj. Obenem pa je — ne samo na tem področju — naša najpomembnejša naloga usmerjati ljudi, graditi njihovo zavest, da se bodo zavestno, ne zaradi sankcij, odločali za legalno pot reševanja svojega stanovanjskega problema.

Kako pa je s programom gradnje cest v Ljubljani? Bo zaradi denarnih težav okleščen? Bo južna obvoznica dograjena do takrat, ko bo stekel promet skozi karavanski predor?

»Program gradnje cest smo sprejeli in tak tudi ostaja. Uresničevanje programa pa bomo morali prilagajati materialnim možnostim. Vsak drug koncept bi pomenil, da sami sebe vlečemo za nos. S skupnimi prizadevanji moramo na vsak način zagotoviti, da bo južna obvoznica naredi sočasno s karavanskim predorom. Zavedam pa se, da v Ljubljani z gradnjo cestne infrastrukture precej zaostajamo, zato so tudi tu potrebna naša skupna prizadevanja — predvsem pa razumevanje za združevanje dodatnih sredstev. Ljubljancem pa je treba odkrito povedati, da nekateri — teh pa je res zelo malo — niso pripravljeni nič prispevati, da bi hitreje uresničili skupen program.«

Mestni potniški promet lahko veliko pripomore k razreševanju prometnih zagat, morda pa bi kazalo razmisliti tudi o vključevanju železnice v mestni promet?

»V Ljubljani mora imeti mestni potniški promet prednost pred osebnim prevozom. Najprej bo treba omejiti promet z osebni- mi in drugimi avtomobili v središču mesta, pripraviti parkirne prostore na obrobju ter z učinkovitim mestnim potniškim prometom hitro in kulturno pripeljati ljudi v mesto. Zato je treba širiti rumene pasove, ob tem pa se bo prav gotovo razcvetelo tudi kolesarstvo, do katerega smo bili v preteklih letih preveč mačehovski. To pa zahteva večjo učinkovitost mestnega potniškega prometa in spremembe v delovnem času zaposlenih. Zelo aktualno je tudi vključevanje železnice v mestni promet. Pogovori o tem že tečejo, v pripravi so programi, zainteresirane pa so tudi sosednje občine. Želimo, da bi imela kamniška proga funkcijo primestne železnice in drugačen režim. Uskladiti bo treba tudi vozne rede železnice in avtobusov. Tako postaja tudi primestni avtobusni promet vse bolj del mestnega, le premalo učinkovit je še.«

URESNIČITEV PROGRAMA RAZVOJA KOLESARSTVA

Torej v razvoju kolesarstva in parkiranja — mirujočega prometa — še nismo izrekli zadnje besede?

»Komite za promet je pripravil program razvoja kolesarstva in treba ga je brez odlašanja uresničevati. Pri tem je treba podpreti mnoge pobude kolesarjev, ki na svoj način prispevajo k odpravi starega stanja. Parkirišča bomo gradili predvsem na vstopu v mesto, čas pa je, da spremenimo našo miselnost, da prej sprašujemo za parkirišče — najraje takoj ob vходу v stanovanje — kot pa za otroška igrišča. V urejanju prometa preveč prevladuje le logika predpisovanja in sankcij, premalokrat pa postavljamo vsakega med nami v aktivni položaj. Kar naprej nekaj prepovedujemo, potem pa nismo sposobni kontrolirati in smo na slabšem kot prej. Tudi tu velja tisto, kar sem že rekel: gradimo našo zavest, kaznujemo za nepravilnosti. Naj ob tem povem, da me zelo moti birokratska miselnost, ki ne zaupa v človeka, vedno ga ima za številko, njem vidi samo slabo in verjame le v svojo nezmotljivost. Potreben nam je odločen samoupravljalški spopad s takimi pojavi.«

Preskrba v mestu se je v zadnjih dneh izboljšala, prej pa z njo vsekakor nismo bili zadovoljni. Je bila Ljubljana v primerjavi z drugimi kraji bolj ali slabše založena?

»Najprej — s stanjem še nismo povsem zadovoljni in se zavedamo težav in nalog, ki so pred nami. Problemi v preskrbi Ljubljane so bili milejši kot drugje predvsem zato, ker smo bolj odločno posredovali s proizvodi iz rezerv, ker imamo dovolj učinkovito SIS za preskrbo, ki zlasti uspešno ruši monopolizem nekaterih trgovskih organizacij, ker smo se v Ljubljani že pred časom odprli za skupna vlaganja in ker smo ponekod vpeljali sistem kompenzacij, in kar je posebej važno, zavzeto so delovale nekatere organizacije združenega dela, ki skrbje za preskrbo. Boljša preskrba v Ljubljani glede na druge kraje torej ni nastala sama po sebi, ampak je rezultat temeljitih in organiziranih prizadevanj občin in mesta, pa seveda tudi delovnih organizacij. Prekinili pa smo tudi z malomeščansko miselnostjo, češ kaj nas pa brigajo težave proizvodnje — na primer mleka ali mesa, ampak smo se v reševanje teh težav koristno vključili ob oblikovanju in uresničevanju razvojnih programov.

Na preskrbo z nekaterimi proizvodi pa v mestu nismo mogli vplivati in smo tako delili usodo drugih. Ker se zavedamo, da nas tudi v letu 1981 čakajo težave v preskrbi, bomo še utrjevali našo samoupravno organiziranost na tem področju in se še bolj smelo odločali za skupna vlaganja v oskrbo mesta in Slovenije. V Vojvodini si bomo s sovlaganjem zagotovili meso, pšenico...«

TRGOVINA BLIZE POTROŠNIKU

Stagniranje v razvoju maloprodajne trgovske mreže prav gotovo ne prispeva k prizadevanjem za boljše preskrbo?

»Seveda ne. V trgovini so potrebni krepki koraki naprej. Borimo se za sodobno, poslovno, specializirano trgovino, povezano s proizvodnjo. Se vedno ugotavljamo, da srednjeročni načrti nekaterih občin na področju trgovine predvidevajo le po eno ali dve trgovski organizaciji kot nosilca preskrbe, kar pomeni tako rekoč monopol. Ugotovimo potrebe, potem pa naj se vključijo tiste organizacije, ki so pripravljene in sposobne te potrebe zadovoljevati!

Trgovino moramo približati potrošniku. Zgled za to so recimo kioski, v katerih prodajajo sadje — tudi ob sobotah in nedeljah. Usposobiti in razširiti moramo tudi novi tržnici v Mostah (kmalu bo gotova) in za

Bežigradom. Toda osebno sem prepričan, da drugih tržnic ne smemo več graditi, saj so odmaknjene od ljudi. Potrebujemo racionalen, skromnejši in cenen koncept tržnic.

Menim, da je koristno spodbujati tudi trgovino kot osebno delo, kot drobno gospodarstvo, pogodbene organizacije združenega dela. Ljubljana pa potrebuje tudi trgovino »na visoki nogi« s ponudbo najkvalitetnejših proizvodov iz vse Jugoslavije, da bomo zanimivi tudi za sosede, za Italijane in Avstrijce.

Zdaj pa še nekaj besed o kulturi in telesni kulturi. Kako poskrbeti za širjenje ljubiteljske kulture in za nadaljnji razvoj rekreacijske dejavnosti?

»Ljubljani se na kulturnem področju s Cankarjevim domom odpira lepa prihodnost. Kulturno življenje je in bo še bolj del celote in življenja vsakega od nas. Moramo ga tako organizirati, da bomo izkoristili vse prostore v domu in vse druge možnosti, ki v mestu obstoje ter zagotovili vpliv ljudi na program. Ob tem pa neprestano negujemo ljubiteljsko dejavnost, preprečiti je treba nekatere tendence komercializacije ter omogočiti amaterskim ustvarjalcem — zlasti med delavci in mladino — da se še bolj vključijo v prizadevanja za poživitev središča Ljubljane.

Tudi na področju telesne kulture pojdemo bolj med ljudi. Obnašati se moramo kot Ljubljancem, brez lokalizmov. Zagotoviti moramo solidno vzdrževanje telesnokulturnih objektov — tudi zavoda Tivoli — ter omogočiti, da jih občani množično uporabljajo.

In na koncu: kaj menite o tistih, ki ne spoštujejo nekaterih norm življenja v naši družbi? V mislih imamo predvsem tiste, ki ne plačujejo stanarine, elektrike, davkov...

»To je vprašanje osebne morale, našega osebnega odnosa do politike stabilizacije. Sprašujem se, kje je morala tistih, ki živijo na račun družbe, ki svoje breme prevračajo na pleča drugih. Ukrepati moramo tam, kjer hoče nekdo družbeno bogastvo preletiti v osebno, sicer pa moramo voditi politiko, da bo takih posameznikov vse manj.«

NOVOLETNA ŽELJA

»In ob koncu še tole: Vaša glasila pridejo v vsako družino, med vse Ljubljance. Do- volite mi, da izkoristimo to in se vsem zahvalim ob koncu leta 1980 za vse, kar so storili v interesu sebe in mesta, da se jim zahvalim za razumevanje ob reševanju nalog v mestu. Še posebej pa veliko osebne sreče, zadovoljstva in kar največ delovnih rezultatov v 1981. letu!«

Prijetno srečanje

Sindikalna organizacija DO Gorenje-TIKI je pripravila že tradicionalno srečanje starejših članov kolektiva. Upokojeni člani kolektiva radi pridejo v delovno okolje, saj še vedno čutijo pripadnost kolektivu, v katerem so ustvarjali v svojih najboljših letih. Predstavniki sindikalne organizacije so jim zaželeli še veliko dobrega zdravlja, glavni direktor Božo Kovačič pa jih je seznanil z letošnjimi rezultati gospodarjenja, s smernicami srednjeročnega razvoja ter prizadevanji kolektiva za vključevanje v stabilizacijske tokove gospodarjenja. (Foto: Franci Rozman)